

DECIZIA NR. DRc_7455_/_30.06. 2014
privind soluționarea contestației formulată de
A, B, C și D

înregistrată la Direcția Regională Vamală Iași din cadrul
Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Iași
sub nr. /16.12.2013

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații, a fost sesizată de Direcția Regională Vamală Iași din cadrul aceleiași instituții, prin adresa nr. /19.12.2013, înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași sub nr. /23.12.2013, cu privire la contestația nr. /16.12.2013, formulată de către: A, identificată cu CNP, pașaport UA seria EX nr.; B, identificată cu CNP, pașaport UA seria EX nr.; C, identificată cu CNP, pașaport UA seria EX nr. și D, identificată cu CNP, pașaport UA seria EX nr., toate cu domiciliul în sat, raion, regiunea Cernăuți, Republica Ucraina.

Contestația este formulată împotriva Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. /19.11.2013 și a Procesului verbal de control nr. /19.11.2013 emise de Direcția Regională Vamală Iași și are ca obiect suma totală de lei reprezentând:

- taxe vamale – lei;
- dobânzi taxe vamale – lei;
- penalități taxe vamale – lei;
- accize – lei;
- dobânzi accize -lei;
- penalități accize –ei;
- T.V.A. – lei;
- dobânzi T.V.A. – lei;
- penalități T.V.A. – lei.

Contestația, în original, semnată de cele patru contestatoare, a fost depusă în termenul legal de 30 de zile prevăzut de art. 207 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ținând cont de faptul că

actul administrativ fiscal atacat a fost comunicat numitelor A, B și C în data de 02.12.2013, după cum reiese din confirmările de primire atașate în copie la dosarul cauzei, iar pentru A s-a procedat la comunicarea prin publicitate, întrucât plicul de corespondență a fost returnat (anunț individual nr./18.12.2013) și contestația a fost depusă prin poștă la data de 14.12.2013 și înregistrată la Direcția Regională Vamală Iași în data de 16.12.2013 sub nr.

Contestația este însoțită de Referatul motivat cu propuneri privind soluționarea contestației nr./19.12.2013, semnat de conducătorul organului vamal, respectiv Direcția Regională Vamală Iași, în care acesta propune: „respingerea contestației înregistrată la Direcția Regională Vamală Iași sub nr./16.12.2013 formulată de către: A, B, C și D, domiciliat în sat, raion, regiunea Cernăuți, Republica Ucraina, împotriva măsurilor dispuse prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr./19.11.2013 și menținerea în totalitate a acesteia”.

Referitor la contestația îndreptată împotriva Procesului verbal de control nr./19.11.2013, constatând că rezultatele controlului consemnate în Procesul verbal de control anterior menționat au stat la baza emiterii Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr./19.11.2013, Procesul verbal de control nefiind titlu de creanță, organul de soluționare va analiza concomitent cele două acte administrative fiscale contestate.

Prin Ordonanța din data de 31.01.2014, anexată în copie la dosarul cauzei, Parchetul de pe lângă Judecătoria Rădăuți a dispus:

- scoaterea de sub urmărire penală a învinuitelor A, B, C și D cercetate sub aspectul infracțiunii de contrabandă, faptă prevăzută și pedepsită de art. 270 alin. 3 combinat cu art. 274 din Legea nr. 86/2006, modificată prin O.U.G.nr. 54/2010 și aplicarea sancțiunii administrative a amenzii în sumă de câte 400 lei;

- confiscarea specială a cantității depachete cu țigări mărcile Fest, Monte Carlo și Winston având aplicate timbre fiscale emise de autoritățile ucrainene și netimbrate.

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații, constatând că sunt îndeplinite dispozițiile art. 205, art. 206, art. 207 alin. (1) și art. 209 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. Prin contestația formulată și înregistrată la Direcția Regională Vamală Iași sub nr./16.12.2013, doamnele A, B, C și D, se îndreaptă împotriva Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr./19.11.2013 și a Procesului verbal de control

nr./19.11.2013, emise de Direcția Regională Vamală Iași, pe care le consideră nelegale și netemeinic întocmite din următoarele motive:

1. În conformitate cu prevederile art. 233, litera d) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/1992, stingerea datoriei vamale intervine: “în cazul în care mărfurile pentru care a luat naștere o datorie vamală în conformitate cu art. 202 sunt puse sub sechestru la introducerea lor neregulată și confiscate ulterior”.

Sub acest aspect se invocă Hotărârea Curții de Justiție din data de 2 aprilie 2009 privind interpretarea articolului 202 și a articolului 233 primul paragraf lit. d) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/1992 din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar potrivit căreia: “pentru a determina stingerea datoriei vamale, punerea sub sechestru a mărfurilor neregulate introduse pe teritoriul vamal comunitar al Comunității trebuie să intervină înainte ca aceste mărfuri să treacă de primul birou vamal situat în interiorul acestui teritoriu”.

Se precizează că, după cum reiese din art. 163 alin. (1) litera c) din Regulamentul nr. 2454/1993, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 2787/2000, în cazul mărfurilor transportate pe cale terestră, prin „locul de introducere pe teritoriul vamal al Comunității” se înțelege locul unde este situat primul birou vamal, astfel că introducerea ilegală a mărfurilor se produce din momentul trecerii acestora de primul birou vamal situat în interiorul teritoriului vamal al Comunității fără ca acestea să fi fost prezentate la biroul vamal respectiv.

Cum punerea sub sechestru a mărfurilor introduse pe teritoriul vamal al Comunității a avut loc anterior trecerii de biroul vamal de interior, în cazul de față biroul vamal de interior fiind cel din municipiul Suceava, str. Humorului, nr. 82, respectiv în localitatea(la 30 km distanță), și ținând cont de Hotărârea Curții de Justiție din data de 2 aprilie 2009, privind interpretarea art. 202 și 233 primul paragraf lit. d) din Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 2913/1992 din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar, datoria vamală este necesar a fi stinsă.

În cuprinsul contestației este invocată și cauza C-230/08 (Dansk Transport og Logistik împotriva Skatteministeriet) în care Curtea de Justiție a stabilit următoarele:

a) Datoria vamală se stinge în împrejurările în care mărfurile sunt reținute, în momentul introducerii pe teritoriul vamal comunitar, de autoritățile vamale și fiscale locale în zona în care se află primul birou vamal situat la frontiera externă a Comunității și sunt distruse simultan sau ulterior de autoritățile menționate, mărfurile rămânând în permanență în posesia acestora;

b) Referitor la regimul general al produselor supuse accizelor, este necesar să se considere că mărfurile care sunt puse sub sechestru de autoritățile vamale și fiscale locale în momentul introducerii acestora pe

teritoriul vamal al Comunității și care sunt distruse simultan sau ulterior de autoritățile menționate fără a fi ieșit vreun moment din posesia acestora nu au fost importate în Comunitate, astfel încât faptul generator al accizei în privința acestora nu se produce.

c) Referitor la taxa pe valoarea adăugată, trebuie interpretat în sensul că este necesar să se considere că mărfurile care sunt puse sub sechestru de autoritățile vamale și fiscale locale în momentul introducerii acestora pe teritoriul vamal al Comunității și care sunt distruse simultan sau ulterior de autoritățile menționate fără a fi ieșit vreun moment din posesia acestora, nu au fost importate în Comunitate, astfel încât faptul generator al taxei pe valoarea adăugată nu se produce în privința lor, și că, prin urmare, această taxă nu devine exigibilă.

2. În susținerea contestației petentele precizează că nu au introdus produse supuse accizării în România, ci le-au achiziționat cu bună credință în scop personal, neexistând nicicând intenția folosirii lor în alt mod decât consumul propriu și că Direcția Regională Vamală Iași a motivat în drept cu anumite articole de lege ce nu fac obiectul speței: articol 206(2) lit. a) și art. 206(14) din Codul Fiscal.

3. Procesul verbal de control încheiat la data de 19.11.2013 nu figurează ca temei de redactare a Deciziei pentru regularizarea situației, în decizie se indică o bază legală teoretică însă nu se prezintă concret metoda de calcul, valorile, tarifele sau procentele impuse (pe fiecare produs) ceea ce duce la imposibilitatea evidentă de verificare a calculelor și implicit imposibilitatea de a verifica legalitatea acestora.

4. Referitor la termenul de scadență, în contestație se precizează faptul în conformitate cu cele indicate în Decizia de regularizare termenul de scadență este cel precizat de art. 111 alin. (2) din Codul de procedură fiscală respectiv 05.01.2014, în raport cu termenul de comunicare 02.12.2013, astfel că în pofida nedepășirii termenului de scadență, au fost aplicate dobânzi și penalități de întârziere nejustificate.

În drept,

-Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 2913/1992, art. 233 lit. d);

-Regulamentul nr. 2454/93 art. 163 alin. (1), modificat prin Regulamentul nr. 2787/2000;

-Cod vamal, art. 202, 233 lit. a)-c) și d);

-Hotărârea Curții de Justiție din data de 2 aprilie 2009, privind interpretarea art. 202 și 233 primul paragraf lit. d) din regulamentul (CEE) nr. 2913/1992 din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar;

-Cauza C-230/08 (Dansk Transport og logistik împotriva Skatteministeriet);

-Regulamentul (CEE) nr. 450/2008(1);

-O.G. nr. 92/2003 art. 111 alin. (2).

II. Prin adresa nr. /P/2013 din 10.10.2013 și 28.10.2013, înregistrată la Direcția Regională Vamală Iași sub nr. /10.10.2013 și nr. /28.10.2013, Inspectoratul Teritorial al Poliției de Frontieră Sighetu Marmăției, Sectorul Poliției de Frontieră județul Suceava, a solicitat Direcției Regionale Vamale Iași calculul prejudiciului creat de către numitele A, B, C și D, prin introducerea ilegală de țigarete pe teritoriul vamal comunitar.

Cu adresa nr. /2.925/30.10.2013 Direcția Regională Vamală Iași comunică Sectorului Poliției de Frontieră Rădăuți, județul Suceava, că valoarea prejudiciului total cauzat (însușind contravaloarea taxelor vamale și fiscale) de numitele A, B, C și D este de lei, din care:

- taxe vamale: lei;
- accize: lei;
- T.V.A: lei.

Prejudiciul a fost calculat la valoarea în vamă în sumă totală de lei după cum urmează:

- lei (..... pachete țigări marca și x USD/pachet x lei/USD = lei);
- lei (..... pachete marca MONTE CARLO x 0,3256 USD/pachet x 3,3204 lei/USD = lei);
- lei (.... pachete marca WINSTON ALBASTRU x 0,3256 USD/pachet x 3,3204 lei/USD = lei).

Prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. /19.11.2013, emisă în baza Procesului verbal de control nr. /19.11.2013 Direcția Regională Vamală Iași a stabilit în sarcina numitelor A, B, C și D ca datorie vamală, suma totală de lei, din care: taxe vamale în sumă de lei; accize în sumă de lei; T.V.A. în sumă de lei; dobânzi și penalități de întârziere în sumă de lei.

Prin Referatul motivat cuprinzând propuneri privind soluționarea contestației nr. 19.12.2013, Direcția Regională Vamală Iași precizează că în mod eronat numitele A, B, C și D, referitor la Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. /19.11.2013, invocă necesitatea stingerii datoriei vamale întrucât mărfurile le-au fost confiscate, precum și faptul că penalitățile și dobânzile de întârziere sunt nejustificate, deoarece în Hotărârea Curții de Justiție din data de 2 aprilie 2009 privind interpretarea art. 202 și a articolului 203 primul paragraf, litera (d) din Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 2.913/1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar, hotărâre publicată în J.O. seria C, nr. 141/20.06.2009, pag. 12 este clar precizat faptul că pentru a determina stingerea datoriei vamale, punerea sub sechestru a mărfurilor neregulat introduse pe teritoriul vamal al Comunității trebuie să intervină înainte ca aceste mărfuri să treacă de primul birou vamal situat în interiorul acestui teritoriu.

III. Din analiza documentației existente la dosarul cauzei, a motivelor invocate de petente, precum și prevederilor legale în vigoare, se rețin următoarele:

Referitor la suma totală de lei, reprezentând:

stabilită prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr./19.11.2013, emisă de Direcția Regională Vamală Iași, cauza supusă soluționării este dacă numitele A, B, C și D datorează aceste sume, în condițiile în care acestea au fost depistate deținând și transportând, ascunse pe corp și în bagajele personale cantitatea de pachete de țigări cu timbru de acciză Rep. Ucraina pentru care nu au fost prezentate documente care să justifice plata taxelor vamale, accizelor și taxei pe valoarea adăugată.

În fapt, prin adresa nr./P/2013 din 10.10.2013, respectiv 28.10.2013, înregistrată la Direcția Regională Vamală Iași sub nr./10.10.2013 și nr. 2.925/28.10.2013, Inspectoratul Teritorial al Poliției de Frontieră Sighetu Marmăției, Sectorul Poliției de Frontieră Rădăuți, județul Suceava, precizează faptul că:

În ziua de 24.09.2013, oerele 02.30, lucrători din cadrul Sectorului Poliției de Frontieră Rădăuți, județul Suceava, aflați în exercitarea atribuțiilor de serviciu, le-au depistat pe raza localității Siret, județul Suceava, pe numitele A, B, C și D, care dețineau și transportau, ascunse pe corp și în bagajele personale, cantitatea de pachete țigarete, mărcile de comercializare FEST ROȘU (.... pachete), FEST ALBASTRU (.... pachete), MONTE CARLO (.... pachete) și WUNSTON ALBASTRU (.....pachete), cu timbre de acciză aparținând Rep. Ucraina.

Pentru această cantitate de țigarete numitele A, B, C și D nu au prezentat niciun fel de documente de proveniență, acte legale de însoțire pe timpul transportului sau documente care să justifice plata taxelor vamale, accizelor și taxei pe valoarea adăugată.

Prin adresa nr./P/2013 din 10.10.2013/28.10.2013, Sectorul Poliției de frontieră Rădăuți, județul Suceava a solicitat Direcției Regionale Vamale Iași calculul prejudiciului creat de către numiteleavând în vedere dosarul penal cu nr./P/2013, în care se efectuează cercetări sub aspectul săvârșirii infracțiunii de contrabandă.

Prin adresa nr./30.10.2013, Direcția Regională Vamală Iași a comunicat sectorului Poliției de Frontieră Rădăuți, județul Suceava, valoarea în vamă, modul de calcul și baza legală a stabilirii prejudiciului aferent introducerii în mod nelegal pe teritoriul vamal comunitar, a mărfurilor menționate mai sus, de către numitele, stabilind și faptul că prejudiciul cauzat bugetului de stat este în sumă de lei constând din taxe vamale, accize și T.V.A., sumă devenită exigibilă la data de 24.09.2013, la care se adaugă sume accesorii (dobânzi și penalități) pentru neplata la scadență a datoriei vamale.

Prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr./19.11.2013, emisă în baza Procesului verbal de control nr./19.11.2013, Direcția Regională Vamală Iași a stabilit în sarcina numitelor, ca datorie vamală, următoarele sume:

Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr./19.11.2013 a fost comunicată prin poștă numitelor, cu scrisoare recomandată cu confirmare de primire, fiind primită la destinație de acestea la data de 02.12.2013, iar pentru s-a procedat la comunicarea prin publicitate (anunț individual nr./18.12.2013), întrucât plicul de corespondență a fost returnat expeditorului.

Prin Ordonanța din data de 31.01.2014, anexată în copie la dosarul cauzei, Parchetul de pe lângă Judecătoria Rădăuți a dispus:

- scoaterea de sub urmărire penală a învinuitelor cercetate sub aspectul infracțiunii de contrabandă, faptă prevăzută și pedepsită de art. 270 alin. 3 combinat cu art. 274 din Legea nr. 86/2006, modificată prin O.U.G. nr. 54/2010 și aplicarea sancțiunii administrative a amenzii în sumă de câte 400 lei;

- confiscarea specială a cantității de pachete cu țigări mărcile Fest, Monte Carlo și Winston având aplicate timbre fiscale emise de autoritățile ucrainene și netimbrate.

Numitele formulează contestație împotriva Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr./19.11.2013 și a Procesului verbal de control nr./19.11.2013, solicitând anularea acestor acte administrative fiscale.

În drept, prin aderarea la Uniunea Europeană, România a adoptat prevederile legislației europene în domeniul taxelor vamale, respectiv Regulamentul CEE nr. 2913/92 al Consiliului din 12.10.1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar și Regulamentul CEE nr. 2454/1993 al Comisiei din 02.07.1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului CEE nr. 2913/92 al Consiliului din 12.10.1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar.

Ordinul vicepreședintelui A.N.A.F. nr. 1.991 din 23 iulie 2009 pentru aprobarea Normelor tehnice de utilizare a regimului de tranzit sub acoperirea carnetelor TIR, la art. 72 alin. (1) și alin. (2) precizează următoarele:

“Art. 72

(1) *Biroul de plecare/intrare întocmeste Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal pentru încheierea din oficiu a operațiunii de tranzit și înregistrează datoria vamală în evidenta contabilă în termenul prevăzut la art. 218 alin. (3) din Regulamentul (CEE) nr. 2.913/92 al Consiliului.*

(2) *Decizia pentru regularizarea situației conține numele și datele de identificare ale tuturor debitorilor, respectiv titularul și asociația garanta*

obligata împreuna si în solidar conform art. 8 paragraful 1 din Conventia TIR, 1975.”.

Art. 38 alin. (1) si alin. (2) si art. 40 din Regulamentul CEE nr. 2913/92 al Consiliului din 12.10.1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar, precizează:

„Articolul 38

(1) Mărfurile introduse pe teritoriul vamal al Comunității sunt transportate fără întârziere de persoana care le aduce în Comunitate, pe traseul specificat de autoritățile vamale și în conformitate cu instrucțiunile acestora, în cazul în care acestea există:

(a) spre biroul vamal desemnat de autoritățile vamale sau către orice alt loc desemnat sau aprobat de acele autorități sau

(b) într-o zonă liberă, în cazul în care mărfurile sunt introduse în acea zonă liberă direct:

- pe cale maritimă sau pe calea aerului sau

-pe cale terestră, fără a trece într-o altă parte a teritoriului vamal al Comunității, acolo unde zona liberă se învecinează cu frontiera terestră dintre un stat membru și o țară terță.

(2) Orice persoană care își asumă răspunderea pentru transportul mărfurilor după ce au fost introduse pe teritoriul vamal al Comunității, printre altele ca urmare a transbordării, devine răspunzătoare pentru respectarea obligației prevăzute la alineatul (1).[...]

Articolul 40

Mărfurile care, în conformitate cu art. 38 alin. (1) lit. (a) sosesc la biroul vamal sau în alt loc desemnat sau aprobat de autoritățile vamale sunt prezentate autorităților de persoana care a adus mărfurile pe teritoriul vamal al Comunității sau, după caz, de persoana care își asumă răspunderea pentru transportul mărfurilor ulterior acestei intrări”.

Potrivit prevederilor art. 64 alin. (1) si art. 66 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare, se precizează :

„ART. 64

(1) Mărfurile introduse pe teritoriul vamal al României sunt transportate fără întârziere de persoana care le aduce, în conformitate cu instrucțiunile autorității vamale, astfel:

a) către biroul vamal desemnat de autoritatea vamală sau în alt loc desemnat sau aprobat de aceasta;

b) spre o zonă liberă sau antrepozit liber, când mărfurile sunt destinate acestora.

ART. 66

Mărfurile care intră pe teritoriul vamal al României se prezintă la biroul vamal de persoana care le-a introdus sau, după caz, de persoana care își asumă răspunderea pentru transportul mărfurilor după ce au fost introduse, cu

excepția mărfurilor transportate cu mijloace de transport care tranzitează, fără întrerupere, apele teritoriale sau spațiul aerian al teritoriului vamal al României. Persoana care prezintă mărfurile este obligată să menționeze declarația sumară sau declarația vamală depusă anterior pentru aceste mărfuri.”.

Din coroborarea prevederilor legale anterior citate, se reține că mărfurile care sunt introduse pe teritoriul vamal al Comunității trebuie transportate fără întârziere de persoana care le aduce fie la biroul vamal, fie într-o zonă liberă, iar atunci când mărfurile sosesc la biroul vamal, trebuie prezentate la acest birou.

Totodată, art. 202 din Regulamentul CEE nr. 2.913/92 al Consiliului din 12.10.1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar, prevede:

“Art. 202

(1) O datorie vamală la import poate să ia naștere prin:

a) introducerea ilegală pe teritoriul vamal al Comunității a mărfurilor supuse drepturilor de import sau

b) introducerea ilegală într-o altă parte pe acel teritoriu a unor astfel de mărfuri amplasate într-o zonă liberă sau antrepozit liber.

În sensul prezentului articol, introducerea ilegală reprezintă orice introducere care încalcă dispozițiile art. 38 - 41 și art. 177 a doua liniuță.

(2) Datoria vamală se naște în momentul în care mărfurile sunt introduse ilegal.

(3) Debitorii vamali sunt:

- persoana care introduce ilegal astfel de mărfuri;

- orice persoană care a participat la introducerea ilegală a mărfurilor și care știa sau ar fi trebuit să știe în mod normal că o astfel de introducere este ilegală;

- orice persoană care a dobândit sau deținut mărfurile în cauză și care știa sau ar fi trebuit să știe, în mod normal, în momentul achiziționării sau primirii mărfurilor, că ele au fost introduse ilegal.”, prevederi preluate și de art. 224 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare, unde se stipulează:

“ART. 224

(1) Datoria vamală la import ia naștere și prin:

a) introducerea ilegală pe teritoriul vamal al României a mărfurilor supuse drepturilor de import;

b) introducerea ilegală a mărfurilor pe teritoriul vamal al României dintr-o zonă liberă sau antrepozit liber aflat pe teritoriul României. În sensul prezentului articol, introducerea ilegală reprezintă orice introducere care încalcă dispozițiile art. 64-67 și art. 195 lit. b).

(2) Datoria vamală se naște în momentul în care mărfurile sunt introduse ilegal.

(3) Debitorii sunt:

a) persoana care introduce ilegal mărfurile în cauză;

b) orice persoană care a participat la introducerea ilegală a mărfurilor și care știa sau ar fi trebuit să știe că o astfel de introducere este ilegală;

c) orice persoană care a cumpărat sau a deținut mărfurile în cauză și care știa sau ar fi trebuit să știe, în momentul achiziționării sau primirii mărfurilor, că acestea au fost introduse ilegal.”

În conformitate cu prevederile art. 237 alin. (1) și alin. (2) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare, se stipulează:

“ART. 237

(1) Cu excepția dispozițiilor contrare prevăzute în prezentul cod, cuantumul drepturilor de import sau export se determină pe baza elementelor de taxare din momentul nașterii datoriei vamale.

(2) Când nu este posibilă stabilirea precisă a momentului la care a luat naștere datoria vamală, data avută în vedere pentru stabilirea elementelor de taxare pentru respectivele mărfuri este aceea la care autoritatea vamală constată că mărfurile se găsesc într-o situație care determină nașterea datoriei vamale. Când autoritatea vamală deține informații pe baza cărora poate stabili că datoria vamală a luat naștere înainte de data constatării, cuantumul drepturilor de import sau de export se determină pe baza elementelor de taxare existente la momentul cel mai îndepărtat ce poate fi stabilit pe baza acelor informații.”, iar art. 614 din H.G. nr. 707/2006 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al României, cu modificările și completările ulterioare, prevede:

“ART. 614

Dispozițiile prevăzute în reglementările vamale referitoare la tariful vamal și la plata drepturilor de import se aplică în mod corespunzător și pentru persoanele fizice.”

Din textele de lege menționate rezultă că sumele reprezentând taxe vamale, accize, taxă pe valoarea adăugată, la care s-au adăugat accesoriile aferente acestor debite principale, individualizate prin Decizia contestată, s-au născut la data la care organele de poliție au constatat faptul că numitele au preluat din parcare Stației Peco din zona P.T.F. Siret, județul Suceava și au deținut, ascunsă sub articolele de îmbrăcăminte, în microbuzul marca VW cu nr. de înmatriculare CE cantitatea de pachete de țigări ce purtau timbre fiscale de proveniență Republica Ucraina, respectiv 24.09.2013.

În ceea ce privește invocarea de către petente a Hotărârii Curții Europene de Justiție din data de 2 aprilie 2009, privind interpretarea art. 202 și 233 primul paragraf lit. d) din Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 2.913/1992 din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar, precizând că datoria vamală este necesar a fi stinsă, se rețin următoarele:

Conform literaturii de specialitate, în situațiile în care autoritatea vamală se confruntă cu situații de introduceri neregulate (ilegale) de mărfuri pe teritoriul vamal al Comunității, urmate de punerea sub sechestru (confiscare) a mărfurilor neregulat introduse, în care apare noțiunea vamală *de nașterea datoriei vamale*, referitor la stingerea sau exigibilitatea taxelor de natură fiscală se rețin următoarele:

Hotărârea Curții de Justiție din data de 2 aprilie 2009 privind interpretarea articolului 202 și a articolului 233 primul paragraf lit. d) din Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 2.913/1992 din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar (hotărâre publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria C nr. 141/20.06.2009 – pag. 12) punctul 1, potrivit căruia: *“Articolul 202 și articolul 233 primul paragraf lit. d) din Regulamentul (CEE) nr. 2.913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 2.700/2.000 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 noiembrie 2000 trebuie interpretate în sensul că, pentru a determina stingerea datoriei vamale, punerea sub sechestru a mărfurilor neregulat introduse pe teritoriul vamal comunitar al Comunității trebuie să intervină înainte ca aceste mărfuri să treacă de primul birou vamal situat în interiorul acestui teritoriu.”*

Articolul 202 și articolul 233 primul paragraf, litera (d) din Regulamentul nr. 2.913/92 de instituire a Codului Vamal Comunitar, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 2.700/2.000, sunt interpretate de către autoritatea vamală comunitară, în sensul că *pentru a determina stingerea datoriei vamale*, conform Hotărârii Curții de Justiție sus menționate, *punerea sub sechestru a mărfurilor neregulat introduse pe teritoriul vamal al Comunității trebuie să intervină înainte ca aceste mărfuri să treacă de primul birou vamal situat în interiorul acestui teritoriu.*

În acest sens, reprezintă o introducere ilegală pe teritoriul comunitar importul de mărfuri care nu respectă etapele prevăzute de Regulamentul Vamal Comunitar.

În primul rând, potrivit art. 38 alin. (1) din Codul Vamal Comunitar, mărfurile care sunt introduse pe teritoriul vamal al Comunității trebuie transportate fără întârziere fie la biroul vamal desemnat, fie într-o zonă liberă în cazul în care mărfurile sunt introduse în acea zonă liberă direct pe cale terestră.

În al doilea rând, conform articolului 40 din cod, atunci când mărfurile sosesc la biroul vamal, trebuie prezentate la acest birou vamal.

Prin urmare, în sensul articolului 202 din Codul vamal, fac obiectul unei “introduceri ilegale” pe acest teritoriu mărfurile care, după trecerea frontierei terestre a Comunității, se găsesc pe acest teritoriu după trecerea de primul birou vamal situat în interiorul teritoriului vamal al Comunității, fără să fi fost transportate către un birou vamal și fără să fi fost prezentate în vamă, având drept rezultat faptul că, autoritățile vamale nu au fost înștiințate de persoanele

care își asumă răspunderea pentru executarea acestor obligații cu privire la introducerea mărfurilor respective.

Pentru aceste situații, autoritatea vamală aplică prevederile Hotărârii Curții Europene de Justiție din 29 aprilie 2010 privind interpretarea și aplicarea unor dispoziții din reglementările fiscale comunitare punctul 2 (partea a doua) și punctul 3 (partea a doua) referitoare la *exigibilitatea taxelor de natură fiscală*, atunci când *confiscarea nu a intervenit în incinta sau în zona de supraveghere a unui birou vamal de frontieră* (publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria C nr. 161/19.06.2010, pag. 4-6).

Concluzionând, dacă pentru prima categorie de mărfuri (mărfurile necomunitare reținute în vederea confiscării, *la momentul introducerii ilegale a acestora în teritoriul vamal comunitar*) în baza Hotărârii Curții de Justiție din data de 02.04.2009 privind interpretarea articolului 202 și a articolului 233 primul paragraf litera (d) din Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 2.913/1992 din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar (publicată în J.O. seria C nr. 141/20.06.2009 – pag. 12) o datorie vamală se naște, dar urmare a punerii sub sechestru/confiscare se *stinge*, în ceea ce privește celelalte categorii de mărfuri (*mărfurile necomunitare reținute în vederea confiscării, după trecerea acestora de un birou vamal situat la frontiera externă a Comunității Europene*) *datoria vamală ca urmare a introducerii lor ilegale, nu se consideră a fi stinsă*.

Nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a cauzei nici invocarea de către petente a cauzei C-230/08 (Dansk Transport og Logistik împotriva Skatteministeriet) în care Curtea de Justiție a stabilit că datoria vamală se stinge în împrejurările în care mărfurile sunt reținute în momentul introducerii pe teritoriul vamal comunitar de autoritățile vamale și fiscale locale, în zona în care se află primul birou vamal situat la frontiera externă a Comunității și sunt distruse simultan sau ulterior de autoritățile menționate, mărfurile rămânând în permanență în posesia acestora, situație în care faptul generator al accizei precum și faptul generator al taxei pe valoarea adăugată în privința acestora nu se produce, deoarece, așa cum s-a precizat anterior confiscarea mărfurilor s-a realizat pe raza localității, județul Suceava, după trecerea acestora de un birou vamal situat la frontiera externă a Comunității Europene, petentele fiind depistate de lucrători din cadrul Poliției de Frontieră că dețineau și transportau, ascunse pe corp și în bagajele personale cantitatea de 344 pachete de țigări de proveniență Rep. Ucraina, cunoscând că provin din contrabandă.

Totodată, prin Ordonanța de scoatere de sub urmărire penală și aplicarea unei sancțiuni cu caracter administrativ Parchetul de pe lângă Judecătoria Rădăuți a dispus aplicarea sancțiunii administrative a amenzii în sumă de câte 400 lei și confiscarea specială a cantității de pachete de țigări mărcile Fest, Monte Carlo și Winston având aplicate timbre fiscale emise de autoritățile ucrainene.

Este de reținut faptul că, la pronunțarea acestei soluții, s-au avut în vedere elementele de circumstanțiere prevăzute de Codul de procedură penală, respectiv situația de fapt în care s-a săvârșit fapta penală, împrejurările în care aceasta a fost comisă, faptul că învinuitele nu au antecedente penale.

Însă, Parchetul de pe lângă Judecătoria Rădăuți a constatat că, în realitate, faptele pentru care au fost cercetate cele patru contestatoare sunt reale și exact constatate de către organele de poliție care au instrumentat cauza, acestea fiind depistate în data de 24.09.2013 că dețineau, ascunsă sub articolele de îmbrăcăminte, cantitatea depachete de țigări de proveniență Rep. Ucraina, bunuri ce trebuiau plasate sub un regim vamal.

Conform acestor precizări legislative, considerăm eronată afirmația contestatoarelor din contestația formulată, că datoria vamală nu mai subzistă, în urma confiscării mărfurilor înainte de primul birou vamal de interior.

Referitor la cuantumul drepturilor de import, se reține că se determină pe baza elementelor de taxare din momentul nașterii datoriei vamale.

Astfel, având în vedere datele puse la dispoziție de către Sectorul Poliției de Frontieră Rădăuți, județul Suceava, în speță, se reține că datoria vamală s-a născut în momentul în care mărfurile, respectiv cantitatea de 344 pachete țigarete de diferite mărci, a fost depistată ca fiind deținută ilegal în țară de către numitele A, B, C și D respectiv data 24.09.2013.

Acest fapt coroborat cu prevederile legale referitoare la „debitori”, duce la concluzia că prin deținerea și introducerea ilegală în țară a țigărilor marcate cu timbru de acciză aparținând Rep. Ucraina sau netimbrate, pentru care numitele nu au deținut niciun fel de documente de proveniență, documente privind declararea acestora la intrarea pe teritoriul vamal al României precum și plata drepturilor vamale de import, în sarcina acestora s-a născut o datorie vamală.

Referitor la termenul de „accize armonizate”, la art. 206², art. 206³ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se precizează că:

ART. 206²

„Sfera de aplicare

Accizele armonizate, denumite în continuare accize, sunt taxe speciale percepute direct sau indirect asupra consumului următoarelor produse:[...]

b) tutun prelucrat;[...]”.

ART. 206³

Definiții

În înțelesul prezentului capitol, se vor folosi următoarele definiții:

1. produsele accizabile sunt produsele prevăzute la art. 206², supuse reglementărilor privind accizele potrivit prezentului capitol;[...]

12. import de produse accizabile înseamnă intrarea pe teritoriul Comunității de produse accizabile, cu excepția cazului în care produsele, la

intrarea lor pe teritoriul Comunității, sunt plasate sub un regim sau sub o procedură vamală suspensivă, precum și ieșirea lor dintr-un regim ori o procedură vamală suspensivă;”.

Din aceste prevederi legale se reține că accizele armonizate, sunt taxe speciale percepute direct sau indirect și asupra consumului de tutun prelucrat.

Tutunul prelucrat se încadrează în categoria produselor accizabile.

Totodată, importul de produse accizabile reprezintă intrarea pe teritoriul Comunității de produse accizabile, deci și de tutun prelucrat.

În ceea ce privește persoana care are obligația plății accizelor, la art. 206⁷ alin. (1) lit. b) și d) și art. 206⁹ alin. (1) lit. b) și d) din același act normativ se precizează că:

ART. 206⁷*)

„Eliberarea pentru consum

(1) În înțelesul prezentului capitol, eliberarea pentru consum reprezintă:

b) deținerea de produse accizabile în afara unui regim suspensiv de accize pentru care accizele nu au fost percepute în conformitate cu dispozițiile prezentului capitol;

d) importul de produse accizabile, chiar și neregulamentar, cu excepția cazului în care produsele accizabile sunt plasate, imediat după import, în regim suspensiv de accize;

ART. 206⁹

Plătitori de accize

(1) Persoana plătitoare de accize care au devenit exigibile este:

b) în ceea ce privește deținerea unor produse accizabile, astfel cum se menționează la art. 206⁷ alin. (1) lit. b): persoana care deține produsele accizabile sau orice altă persoană implicată în deținerea acestora;

d) în ceea ce privește importul unor produse accizabile, astfel cum se menționează la art. 206⁷ alin. (1) lit. d): persoana care declară produsele accizabile sau în numele căreia produsele sunt declarate în momentul importului ori, în cazul unui import neregulamentar, orice altă persoană implicată în importul acestora.”

În consecință, nu poate fi primită afirmația contestatoarelor precum că nu au introdus produsele supuse accizării în România ci le-au achiziționat cu bună credință în scop personal, deoarece, conform acestor prevederi legale, importul de produse accizabile, chiar și neregulamentar, respectiv deținerea de produse accizabile în afara unui regim suspensiv de accize pentru care accizele nu au fost percepute conform legii, constituie eliberare pentru consum, iar persoana care deține sau declară acele produse este cea care are obligația plății accizelor.

Referitor la baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată la import, la art. 139 alin. 1 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se precizează că:

ART. 139

„Baza de impozitare pentru import

(1) *Baza de impozitare pentru importul de bunuri este valoarea în vamă a bunurilor, stabilită conform legislației vamale în vigoare, la care se adaugă orice taxe, impozite, comisioane și alte taxe datorate în afara României, precum și cele datorate ca urmare a importului bunurilor în România, cu excepția taxei pe valoarea adăugată care urmează a fi percepută.[...]*”.

Conform acestor prevederi legale, la calcularea taxei pe valoarea adăugată datorată, aferentă importurilor, se ia în considerare valoarea în vamă a bunurilor la care se adaugă orice taxe, impozite, comisioane și alte taxe datorate în afara României, precum și cele datorate ca urmare a importului bunurilor în România.

În ceea ce privește precizarea contestatoarelor în legătură cu faptul că Procesul verbal de control încheiat în data de 19.11.2013 nu figurează ca temei de redactare a Deciziei pentru regularizarea situației și că Decizia indică o bază legală teoretică însă nu se prezintă concret metoda de calcul, valorile, tarifele sau procentele pe fiecare produs în parte, sunt aplicabile prevederile Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

“Art. 41

Noțiunea de act administrativ fiscal

În înțelesul prezentului cod, actul administrativ fiscal este actul emis de organul fiscal competent în aplicarea legislației privind stabilirea, modificarea sau stingerea drepturilor și obligațiilor fiscale.

Art. 43

Conținutul și motivarea actului administrativ fiscal

(1) *Actul administrativ fiscal se emite numai în formă scrisă.*

(2) *Actul administrativ fiscal cuprinde următoarele elemente:*

- a) *denumirea organului fiscal emitent;*
- b) *data la care a fost emis și data de la care își produce efectele;*
- c) *datele de identificare a contribuabilului sau a persoanei împuternicite de contribuabil, după caz;*
- d) *obiectul actului administrativ fiscal;*
- e) *motivele de fapt;*
- f) *temeiul de drept;*
- g) *numele și semnătura persoanelor împuternicite ale organului fiscal, potrivit legii;*
- h) *ștampila organului fiscal emitent;*
- l) *posibilitatea de a fi contestat, termenul de depunere a contestației și organul fiscal la care se depune contestația;*
- j) *mențiuni privind audierea contribuabilului.*

Art. 85

Stabilirea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat

(1) *Impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc astfel: [...]*

b) prin decizie emisă de organul fiscal, [...].

Art. 86

Decizia de impunere

(1) *Decizia de impunere se emite de organul fiscal competent. Organul fiscal emite decizie de impunere ori de câte ori acesta modifică baza de impunere, ca urmare a unor constatări prealabile ale organului fiscal sau în baza unei inspecții fiscale.*

Art. 94

Obiectul și funcțiile inspecției fiscale

(1) *Inspekția fiscală are ca obiect verificarea legalității și conformității declarațiilor fiscale, corectitudinii și exactității îndeplinirii obligațiilor de către contribuabili, respectării prevederilor legislației fiscale și contabile, verificarea sau stabilirea, după caz, a bazelor de impunere, stabilirea diferențelor obligațiilor de plată și a accesoriilor aferente acestora.*

Art. 97

Proceduri și metode de control fiscal

(1) *În realizarea atribuțiilor, inspekția fiscală poate aplica următoarele proceduri de control:*

a) controlul inopinat, care constă în activitatea de verificare faptică și documentară, în principal, ca urmare a unei sesizări cu privire la existența unor fapte de încălcare a legislației fiscale, fără anunțarea în prealabil a contribuabilului; [...]

(2) *La finalizarea controlului inopinat sau încrucișat se încheie proces-verbal. [...]*

Art. 109

Raportul privind rezultatul inspecției fiscale

(1) *Rezultatul inspecției fiscale se consemnează, în scris, într-un raport de inspecție fiscală, în care se prezintă constatările inspecției fiscale din punct de vedere faptic și legal.[...]*

(3) *Raportul de inspecție fiscală stă la baza emiterii:*

a) deciziei de impunere, pentru diferențe de obligații fiscale aferente perioadelor verificate;”.

Se reține că, urmare a adresei Inspectoratului Teritorial al Poliției de Frontieră Sighetu Marmăției, Sectorul Poliției de Frontieră Rădăuți, județul Suceava nr.P/2013 din 10.10.2013 respectiv 28.10.2013, prin care s-a solicitat calculul prejudiciului creat de către numitele prin introducerea ilegală a cantității de 344 pachete de țigări pe teritoriul vamal comunitar, Direcția Regională Vamală Iași a emis Procesul verbal de control nr./19.11.2013, prin care s-au stabilit în sarcina petentelor obligații fiscale în sumă totală de lei, din care: lei taxe vamale, lei accize, lei taxă

pe valoarea adăugată și lei accesorii aferente, act administrativ fiscal ce nu reprezintă titlu de creanță.

Prin urmare, în baza rezultatelor controlului consemnate în Procesul verbal de control anterior menționat, potrivit legislației în vigoare, Direcția Regională Vamală Iași a emis Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr./19.11.2013.

Se mai reține că valoarea în vamă a fost determinată în temeiul legislației în vigoare, respectiv Regulamentul (CEE) nr. 2.913/1992 al Consiliului de instituire a Codului Vamal Comunitar și Regulamentul (CEE) nr. 2.454/1993 al Comisiei de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2.913/1992 al Consiliului de instituire a Codului Vamal Comunitar, iar calculul privind determinarea prejudiciului este prezentat în anexa la adresa Direcției Regionale Vamale Iași nr. DRVIS/BRV/1.846/2.925/30.10.2013.

Referitor la dobânzile și penalitățile de întârziere calculate, în sumă totală de 119 lei (7 lei aferente taxelor vamale, 86 lei aferente accizelor și 26 lei aferente taxei pe valoarea adăugată), sunt aplicabile dispozițiile art. 119, art. 120 și art. 120¹ din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare care precizează:

"Art. 119 - Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere. [...]

(4) Dobânzile și penalitățile de întârziere se stabilesc prin decizii întocmite în condițiile aprobate prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu excepția situației prevăzute la art. 142 alin. (6).

Art. 120 - Dobânzi

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv. [...]

(7) Nivelul dobânzii de întârziere este de 0,04% pentru fiecare zi de întârziere, și poate fi modificat prin legile bugetare anuale.

Art. 120¹ Penalități de întârziere

(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale.

(2) Nivelul penalității de întârziere se stabilește astfel:

a) dacă stingerea se realizează în primele 30 de zile de la scadență, nu se datorează și nu se calculează penalități de întârziere pentru obligațiile fiscale principale stinse;

b) dacă stingerea se realizează în următoarele 60 de zile, nivelul penalității de întârziere este de 5% din obligațiile fiscale principale stinse;

c) după împlinirea termenului prevăzut la lit. b), nivelul penalității de întârziere este de 15% din obligațiile fiscale principale rămase nestinse.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.”

Astfel, din textele de lege menționate rezultă că în mod corect și legal organele de control vamal au calculat dobânzi și penalități de întârziere de la data nașterii datoriilor vamale, respectiv data calendaristică în care s-a constatat fapta de sustragere de la controlul vamal (24.09.2013) și până la data emiterii Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal, respectiv 19.11.2013.

Totodată, având în vedere cele reținute anterior prin prezenta decizie, potrivit cărora contestatoarele datorează suma de lei reprezentând taxe vamale, accize și T.V.A., rezultă că acestea datorează și accesoriile aferente, în virtutea principiului de drept **“accesorium sequitur principale”**.

Prin urmare, în mod eronat petentele susțin că în pofida nedepășirii termenului de scadență au fost aplicate dobânzi și penalități de întârziere nejustificate, deoarece, așa cum am precizat anterior dobânzile și penalitățile de întârziere au fost calculate conform prevederilor legale, de la data nașterii datoriei vamale și până la data emiterii deciziei, iar prin art. 111 alin. (2) din Codul de procedură fiscală, la care se face referire în susținerea contestației, se stabilește termenul de plată pentru diferențele de obligații fiscale principale (respectiv suma de lei) și pentru obligațiile fiscale accesorii (respectiv suma delei) stabilite prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. /19.11.2013, în funcție de data comunicării deciziei.

Concluzionând, reținem că organul vamal a stabilit corect și legal obligațiile fiscale suplimentare ce fac obiectul prezentei contestații și prin urmare, organul de soluționare competent va respinge, ca neîntemeiată, contestația formulată de doamnele:, pentru suma totală de lei, din care: taxe vamale în sumă de lei; accize în sumă de lei; T.V.A. în sumă de ... lei; dobânzi și penalități de întârziere în sumă de lei.

Pentru considerentele prezentate mai sus și în temeiul art. 210 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Directorul General al Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Iași,

DECIDE :

Art.1. Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de doamnele: A, B, C și D împotriva Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. /19.11.2013 emisă

în baza Procesului verbal de control nr./19.11.2013 de către Direcția Regională Vamală Iași pentru suma totală de lei reprezentând:

- taxe vamale – lei;
- dobânzi taxe vamale – lei;
- penalități taxe vamale – lei;
- accize – lei;
- dobânzi accize - lei;
- penalități accize – lei;
- T.V.A. – lei;
- dobânzi T.V.A. – lei;
- penalități T.V.A. – lei.

Art.2 Serviciul secretariat administrativ va comunica prezenta decizie contestatoarelor și Direcției Regionale Vamale Iași, spre a fi dusă la îndeplinire.

În conformitate cu prevederile art. 210 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, decizia emisă ca urmare a soluționării contestației este definitivă în sistemul căilor administrative de atac.

Împotriva prezentei decizii, contestatoarele pot formula acțiune în contencios administrativ, în termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Iași.

DIRECTOR GENERAL,

**ȘEF SERVICIU
SOLUȚIONARE CONTESTAȚII,**

7ex./12.06.2014

Întocmit,
cons. sup.